

Chương 8

Đã lâu nay, Péng làm việc nhà chăm chỉ. Miệng lúc nào cũng tươi tắn, ít khi nàng gắt gỏng, to tiếng với bất cứ một ai trong nhà.

Người nhà, người cửa, anh em phải kêu vì sung sướng! Họ bảo nhau:

- Đạo này Péng lại vui quá, hiền lành và lại tốt hơn mọi khi một bậc. Hôm nọ thím Păn chặn lợn vô ý đập chết một con nhỏ vì quá bức tức, nóng giận nó sỏ vào ăn. Péng không hề nói năng một nhời. Nó còn bảo thím Păn rằng đem ra suối vứt đi, lần sau cẩn thận hơn.

Cháu gái thím Păn đáp:

- Đúng đây! Chắc là đổi tính rồi. Xưa nó ác lắm, bây giờ tao mến nó, bởi nó hiền lành. Thầy giáo cũng mến nó!

Thím Păn ở đâu bước vào:

- Nhất định rồi. Mà không biết à? Sắp được ăn cưới đây. Nó đang bắt đầu khâu gô, thừa chần màu. Đẹp đến nỗi nhìn có thể đại mắt! Trước nó dặn tao nuôi mấy con lợn tám chín yến để mổ làm lễ ăn hỏi.

Mấy con to nhất bên chuồng gần góc cao ấy. Bây giờ hai ba tạ rồi.

Cháu thím Păn ngăn người hỏi:

- Sướng nhi? Mấy con?

- Năm.

Thầy giáo tốt số đây. Chúng nó ở trong làng khen thầy đẹp giai và hay trêu ghẹo lắm. Hôm nọ tao nghe thấy con Ngăn, con Tó bàn nhau như thế này: “thầy giáo ấy có lấy năm bảy vợ. Tao trông thầy cũng muốn thương”.

Thím Păn muốn tỏ mình là người hiểu biết, lên mặt:

- Mà bảo lấy thế nào được nhiều vợ. Chúng mà không biết phong tục người Kinh. Người con giai không bao giờ được lấy nhiều vợ. Ngay “ma” nhà nó cũng không nghe rồi. Nó làm cho ốm, đau, chứ mà tưởng!

Đứa cháu nhìn thím nó, mắt tròn xoe kinh ngạc:

- Thế kia á?

- Phải rồi.

- Ai bảo mày mà biết phong tục người ta?

- Sao lại không biết à. Từ bé đến lúc con gái tao vẫn thường gánh giỏ ra chợ bán biết bao nhiêu bận. Tao đã được nghe người ta nói lại chứ sao?

Đứa cháu lại hỏi tiếp một cách buồn cười:

- Này, mày có tin nó lấy được thầy giáo không. Theo tao, người Kinh và người Thái...?

Mày nói dở lắm. Người nào mà không lấy được nhau. Đần độn như mày có khác. Ngu quá, tao không nói truyện nữa.

Rồi thím vùng vằng vào nhà, mặc đứa cháu gái ở lại. Péng nghe thấy có tiếng gắt gỏng, chạy ra hỏi:

- Đứa nào vừa cãi nhau đấy?

- Không đâu.

Đứa cháu thím Păn chôi đay đay khiến nàng phải hỏi đứa khác:

- Chừ! Mày nói cho tao nghe đứa nào vừa cãi nhau? Tao nghe thấy có đứa nào mắng nhau ngu độn cơ mà?

Cháu thím Păn và thằng Chừ nhìn nhau chưa kịp đáp, Péng thúc giục:

- Mày có nói không?

- Thím Păn mắng Păn đấy mà.

- Tại sao thế? Tao ở trong nhà không ngủ được!

Chừ tiếp:

- Nó nói chuyện với thím Păn rằng người Thái và người Kinh không lấy được nhau. Thế rồi thím nó to tiếng.

- Nói ai? Ở đâu?

Chừ then đỏ mặt không dám trả lời. Nó nhìn Péng, rồi đáp:

- Nó nói...

Péng then; và hiểu nó nói mình. Nhưng nàng cũng muốn cho nó nói:

- Mà cứ nói:

- Nó bảo Péng và thầy giáo không lấy được nhau?

Nghe dứt, Péng buột miệng cười sung sướng, bước qua ngưỡng cửa vào nhà.